

שלוש תמונות. השלמה אחת.

לרגל סיום ההשלמה ההחילית

בית יוצר
לבניין הרוח
חיל החינוך והנוער

נשות ואנשי הרוח,

שלוש תמונות מרגשות ממעמד הסיום של ההשלמה החילית שהתקיים השבוע. תמונות שיש בהן הרבה יותר מרגש, ובמידה רבה הן אוחדות את המהות של מי שאנחנו כחיל וכצבא.

תמונה ראשונה.

חמש צוערות שעולות לסכם, או אולי להעביר הלאה, לא רק את מה שעברו בהשלמה אלא את כל המסע שלהן לעבר הקצונה. והן עושות את זה דרך יסודות החינוך הצבאי.

אדם. הצוערת מתארת איך בתחילת ההשלמה היא חוזרת לראשית דרכה בצה"ל - לקורס נתיב בהודיות. והיא מלאת הודיה, על האופן שבו ראו אותה, כחיילת, כיהודיה, כישראלית, כאדם. "חזרתי להיות מפקדת וקצינה בחיל שממנו התחלתי את דרכי בצבא, בשבילי זאת קצינת חינוך ונוער - זו הרואה כל אדם בראייה שהיא מעבר, ושם עבור אנשיה."

רוח. צוערת, שמוצאת את עצמה מתחת לרחבת הכותל - ולאחר כמה עיקולים תת קרקעיים רואה שם את אבני הכותל, מתחת לשכבות הזמן. והיא מתארת כיצד ההשלמה נטעה בה את ההבנה שכקצינת חינוך בתפקידה הבא, עליה "לחזק את רוח הלוחמים הנלחמים על הגבול, לחבר בין קהילות היישובים שחזרו הביתה אחרי תקופה כה ארוכה ולשמור על רוח הלחימה, הדבקות במשימה והחתירה לניצחון."

חוסן. השלמה בהגנ"ש בבקעה ובעציון, כשבילילה בין חמישי לשישי פורץ מבצע "עם כלביא". ובתוך כל האזעקות, הדריכות, החשש מפני פיגועים מתקבלת החלטה. ובמקום לעשות שמירות 4-8 עלו לתגבר במשמרות של 6-6 ואת ה-6 שעות מנוחה שלהן הן בוחרות לשים בצד וללכת ולהתנדב עם הקהילה שבה הן נמצאות - לסייע עם הילדים, בני הנוער, וכל דבר אחר שהיה דרוש. "אני חושבת שכקצינת חינוך ונוער זה בדיוק מה שמצופה מאיתנו, להבין שחוסן המסגרת שלי חשוב ורלוונטי אבל גם החוסן של הסביבה שאני חלק ממנה."

מפקדת. מסע לדמות המפקדת, בעיצומה של ההשלמה. בתוך העומס של המסע, האתגר הפיזי והמנטלי - היא מוצאת רגע של שקט. רגע צלול. משהו מתבהר: "קצינת חינוך ונוער היא קודם כל מפקדת. מפקדת שצריכה להתמודד עם האי ודאות והאתגרים הפיזיים והנפשיים מתוך 'הלמה' - אמונה בצדקת הדרך הלאומית והאישית שלה. מפקדת שיכולה וצריכה להוביל אחריה אנשים למען המשימה ועושה זאת בעוז וענווה."

צבא עם. [בתורת החינוך אלה שני יסודות - צבא, ועם, אבל לא נהרוס סיפור טוב]. ולפתע על המסך תמונת ענק של תמיר נמרודי. צילום של מסך שמוקרן על מסך, מתוך שיחה של חירות נמרודי, אימו - שבאה לדבר עם ההשלמה. והמפגש הזה הותיר באותה צוערת חותם בל יימחה. ומחשבות על הקשר בין הצבא לחברה הישראלית, ועל זהותו של צה"ל בכלל. "כקצינת חינוך ונוער, אני נושאת בתודעתי את החובה לייצר חיבור אמיתי בין החייל לבין עמו."

תמונה שניה.

קצינה שזה עתה נחשפו דרגותיה נושאת את דבר הצוערות בטקס. היא מתארת בכנות ובפתיחות את מלחמתה לצאת לקצונה, את המאבק שלה עקב היותה חריגת נתונים, אך גם את התמיכה לה זכתה מגורמים שונים סביבה. את הזכות שהיא רואה בכך שתזכה לשרת בשני המערכים, כמי שהחלה במחווה אלון, וממשיכה כקצינת חינוך לביסל"ח. היא מעידה ש"כחיילת תמיד ידעתי- ארצה להיות קצינה בחיל החינוך והנוער". כל עוד זה הנוער, כל עוד אנשים יילחמו כדי לזכות לעשות יותר, לתת מעצמם, לצאת אל הלא נודע של מסע הקצונה- אתה יודע שהחיל הזה בידיים טובות.

ותמונה שלישית.

רק בצה"ל, רק בישראל. רגע שאין להכילו. את רוני פגשתי לראשונה בבה"ד 1. היא ניגשה אליי לאחר הרצאה לגדוד שלה. הדבר הראשון שהעניינים קולטות הוא את העיניים שלה- שיש בהן יותר ניסיון חיים ממה שאמור להיות בהן בגיל הזה, ואת השם על הרצועה, באותיות קידוש לבנה: אופיר. אופיר ברקוביץ ז"ל, לוחם שיריון עם חיוך שמאיר באור יקרות כל תמונה שמצאתי שלו- ונפל בקרב בעזה ב-19 באוקטובר 2024 (באותו האירוע בו נפצע, ולאחר מכן מת מפצעיו רב סרן גיא נורי ז"ל, אחיה של תמר שלנו). אופיר ורוני היו בני זוג. והיא נושאת עליה כבר חודשים את משא לכתו, ואת משא הרצועה שלו. והמשא שלה מסמל בעיניי את המסע של כל אחת מהצוערות שעל המגרש. את הבחירה להתמודד, להתגבר, להחליט- תוך כדי מלחמה, להישיר מבט ולהגיד שאף על פי כן ולמרות הכל, אני אתגבר. אני אצא למסע הזה, להיות קצינה.

בעת חשיפת הדרגות חוצים את הרחבה הוריה של רוני והוריו של אופיר ז"ל. וככה, בטקס שבו חצי מהנוכחים משתדלים לא להתפרק בבכי, וחצי מוותרים מראש על ההשתדלות- חושפים את דרגותיה. ואיכשהו, בין כל מי שניצב שם סביבה, ההורים, אנחנו, כולם- היא נראית חזקה, יציבה, תומכת את כולם. נושאת את המשא. זה סיפור אחד, פרטי, אבל הוא מספר במידה רבה את הסיפור של כולנו. ובאותה הזדמנות, ברכות לשלומית, שהגיעה להשלמה ממחוזות המלחמה בחטיבה 401, כשגם היא נושאת עימה רוח של גבורה, של עוצמה ושל אובדן. הובילה את ההשלמה בשלושת המחוזות האחרונים, ופניה אל השלב הבא- בהובלת יחידת "משיב הרוח".

שלוש תמונות. השלמה אחת, של חיל אחד, באחר צהריים אחד, באמצע מלחמה.